

ΕΤΟΣ 72ο

23 Ιουνίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 25 (3708)

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι θεμελιωμένη ταυτόχρονα πάνω στήν Θεία Εὐχαριστία καί στήν Πεντηκοστή. Στήν ἐποχή τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Χριστός ἦταν ἱστορικά ὁρατός, ἦταν ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν Του. Ἀλλά ἡ Πεντηκοστή ἀποδίδει στόν κόσμο τήν μυστική παρουσία τοῦ Χριστοῦ καί Τόν φανερώνει –ὄχι ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν– ἀλλά ἐντός τῶν Μαθητῶν, στίς καρδιές τους.

Αὐτή ἡ μυστική παρουσία τοῦ Χριστοῦ ἐνεργεῖται ἀκριβῶς διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τό Ἅγιο Πνεῦμα δέν εἶναι μιά ἀφηρημένη θεία ἐνέργεια, ἀλλά ἓνα ἀπό τά τρία πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδας, πού ἐκπορεύεται ἀπό τόν Πατέρα καί ἀναπαύεται στόν Υἱό.

Ἔτσι ὁ Χριστός ἀποστέλλει τό Ἅγιο Πνεῦμα καί τό Ἅγιο Πνεῦμα διαμορφώνει τόν Χριστό μέσα στίς καρδιές μας. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἔρχεται ἐξ ὀνόματος τοῦ Πατρός γιά νά ἀποκαλύψει καί νά ἐργαστεῖ τό θέλημά Του στόν κόσμο. Τό Ἅγιο Πνεῦμα ἔρχεται ἐξ ὀνόματος τοῦ Υἱοῦ γιά νά μαρτυρήσει γι' Αὐτόν, νά Τόν φανερώσει καί νά τελειώσει τό ἔργο Του.

Ἅγιο Πνεῦμα καί Ἐκκλησία

Οἱ Πατέρες μαρτυροῦν τήν συμφωνία τῆς Ἐκκλησίας ἐπάνω στήν σχέση τῆς ζωῆς μας καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ βεβαιότητα τῆς πατερικῆς θεολογίας εἶναι ὅτι χωρίς τήν κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡ μαρτυρία καταντᾷ κενός τύπος, ἡ διακονία ἐπιτήδευση, ἡ προσευχή μονόλογος, ἡ κοινωνία ἀπρόσωπη μάζα, ὁ ποιμαντικός μόχθος ὀργανωτική κίνηση στό κενό. Ἀντίθετα, μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα ἔχουμε ζωή Θεοῦ, ἀπό τήν πώση νίκη, ἀπό τήν ἁμαρτία μετάνοια καί καινούργια ζωή. Ὅσοι βαπτίζονται στό ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδας καί ἐνδύονται τόν Κύριο καί εἰσέρχονται στό Σῶμα Του, τήν Ἐκκλησία, μέ τήν ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οἰκαιοποιοῦνται τήν ζωή τοῦ Θεοῦ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. ζ' 37-52, η' 12)

«Εγώ ειμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου»

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς, εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ Γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Προφήτης. Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Οὐχὶ ἡ Γραφή εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυΐδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαυΐδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρεταὶ πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρεταὶ· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι. Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γινῶ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγγήγερται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε, λέγων· Εγώ ειμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Ἅγιο Πνεῦμα καὶ ἄνθρωπος

Ἡ ὅλη ἐπιμέλεια καὶ ὁ ἀγώνας τοῦ ἀνθρώπου συγκεντρώνονται στὴν ἀπόκτηση τοῦ Πνεύματος τοῦ Κυρίου καὶ στὴν παραγωγή τῶν καρπῶν του, ἀπὸ τοὺς ὁποίους γνωρίζεται καὶ μέ τοὺς ὁποίους ἐκφράζεται ἡ χριστιανικὴ ζωὴ. Σκοπὸς ὄλων τῶν ἀνθρώπων πού ζοῦν κατὰ Θεόν, εἶναι νά εὐαρεστήσουν τὸν Χριστό, τὸν Θεό, καὶ μέ τὴν μετοχὴ τους στό Ἅγιο Πνεῦμα νά γίνουν φίλοι μέ τὸν Θεό καὶ Πατέρα κι ἔτσι νά ἀποκτήσουν τὴν σωτηρία τους. Αὐτὴ ἡ σωτηρία πού πραγματοποιήθηκε μέ τὸν Χριστό δέν νοεῖται χωρὶς τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ἡ πατερικὴ παράδοση εἶναι πλούσια σ' αὐτό τό σημεῖο: «Χωρὶς τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἴμαστε ξένοι καὶ μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεό, μέ τὴν μετοχὴ μας ὅμως στὴν χάρη τοῦ Πνεύματος συναπτόμαστε μέ τὴν θεότητα. Ὡστε τό νά εἴμαστε στὸν Θεό - Πατέρα, δέν εἶναι δικό μας κατόρθωμα,

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Κατά τὴν τελευταία καὶ μεγάλη ἡμέρα τῆς ἑορτῆς, ὁ Ἰησοῦς στεκόταν καὶ φώναζε δυνατὰ καὶ εἶπε: Ἐάν κάποιος διψᾷ, νὰ ἔλθει σέ ἐμένα καὶ νὰ πιεῖ. Ὅποιος πιστεύει σέ ἐμένα, καθὼς εἶπε ἡ Γραφή, «ἀπὸ τὴν κοιλιὰ του θὰ τρέξουν ποταμοὶ ζωντανοῦ ὕδατος». Αὐτὸ τὸ εἶπε γιὰ τὸ Πνεῦμα, τὸ ὁποῖο ἐπρόκειτο νὰ λάβουν ὅσοι θὰ πιστέψουν σ' αὐτόν· γιατί δέν εἶχε ἔλθει ἀκόμη τὸ ἅγιο Πνεῦμα, καθόσον ὁ Ἰησοῦς δέν εἶχε ἀκόμη δοξαστεῖ. Πολλοὶ τότε ἀπὸ τὸν ὄχλο, ὅταν ἄκουσαν τὸν λόγο αὐτόν, ἔλεγον· Αὐτός εἶναι πραγματικά ὁ προφήτης· ἄλλοι ἔλεγον· Αὐτός εἶναι ὁ Χριστός· ἄλλοι ἔλεγον· Μήπως ὁ Χριστός ἔρχεται ἀπὸ τὴ Γαλιλαία; Δέν εἶπε ἡ Γραφή ὅτι ὁ Χριστός προέρχεται ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαυὶδ καὶ ἀπὸ τὴν κωμόπολη Βηθλεέμ, ὅπου ἦταν ὁ Δαυὶδ; Σημειώθηκε λοιπὸν ἔντονη διαφωνία γιὰ αὐτόν μεταξύ τοῦ πλήθους. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτούς ἤθελαν νὰ τὸν συλλάβουν, ἀλλὰ κανεὶς δέν ἔβαλε τὰ χεῖρα ἐπάνω του. Ἦλθαν λοιπὸν οἱ ὑπηρέτες πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς Φαρισαίους, καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν σέ αὐτούς: Γιατί δέν τὸν φέρατε; Οἱ ὑπηρέτες ἀποκρίθηκαν: Κανεὶς ἄνθρωπος δέν μίλησε ποτέ ὅπως αὐτός ὁ ἄνθρωπος. Τότε ἀποκρίθηκαν σέ αὐτούς οἱ Φαρισαῖοι: Μήπως καὶ ἐσεῖς παρασυρθήκατε; Μήπως κάποιος ἀπὸ τοὺς ἄρχοντες πίστεψε σέ αὐτόν ἢ ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους; Μόνον αὐτός ὁ ὄχλος (πίστεψε), πού δέν γνωρίζει τὸν νόμο καὶ εἶναι καταραμένος! Λέει πρὸς αὐτούς ὁ Νικόδημος, αὐτός ὁ ὁποῖος ἦλθε σέ αὐτόν νύχτα, καὶ ὁ ὁποῖος ἦταν ἕνας ἀπὸ αὐτούς: Μήπως ὁ νόμος μας καταδικάζει τὸν ἄνθρωπο, ἂν δέν τὸν ἀκούσει προηγουμένως καὶ διαπιστώσει τί πράττει; Ἀποκρίθηκαν καὶ εἶπαν σέ αὐτόν: Μήπως καὶ ἐσύ εἶσαι ἀπὸ τὴ Γαλιλαία; Ἐρευνήσε καὶ θὰ δεῖς ὅτι δέν προέρχεται προφήτης ἀπὸ τὴ Γαλιλαία. Πάλι λοιπὸν μίλησε σέ αὐτούς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε: Ἐγὼ εἶμαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὅποιος μέ ἀκολουθεῖ δέν θὰ περπατήσει στό σκοτάδι, ἀλλὰ θὰ ἔχει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἀλλὰ τοῦ Πνεύματος πού εἶναι καὶ μένει μέσα μας», μᾶς λέγει ὁ ἅγιος Εἰρηναῖος. Ἐάν ὁ ἄνθρωπος εἶναι θεοειδής καὶ χριστόμορφος, ἂν εἶναι «ποίημα Θεοῦ κτισθεὶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», αὐτὸ ὀφείλεται στὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα οἰκοδομεῖ τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τελειοποιεῖ τὰ μυστήρια, χορηγεῖ, ἐνεργεῖ, αὐξάνει καὶ ὀλοκληρώνει τὰ πάντα, μᾶς χαρίζει κάθε πλήρωμα εὐλογίας στὸν παρόντα αἰῶνα καὶ στὸν μέλλοντα.

Ἡ ἀπουσία τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ γεννᾷ τὴν ἐσωτερικὴ ἐρήμωση καὶ ἐρείπωση τοῦ ἀνθρώπου, τὴν σύγχυση καὶ τὴν διαστροφή, τὸ ψέμα καὶ τὴν τραγωδία, τὴν ἀδυναμία καὶ ἀποτυχία τοῦ καλούμενου πνευματικοῦ βίου. Ἡ ἀλλοτρίωση τοῦ κόσμου ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα γεννᾷ τὴν κρίση καὶ

23 Ιουνίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Άγριππίνης μάρτ. († 253), Αριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δημητρίου διακόνου,
Άθανασίου αναγνώστου.

Ήχος: -- Έωθινόν: -- Απόστολος: Πράξ. β΄ 1-11 – Ευαγγέλιον: Ίωάν. ζ΄ 37-52, η΄ 12.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 30 Ιουνίου, τῶν Ἁγίων Πάντων.

Απόστολος: Έβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2 – Ευαγγέλιον: Ματθ. θ΄ 36, ι΄ 1-8.

τά δεινά του. Πρόκειται για τήν εισβολή του φρονήματος τῆς ἐκκοσμικεύσεως στήν ζωή μας, μέ τήν ὁποία σβήνεται ἡ πνοή καί ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ἀντικαθίσταται ὀλοκληρωτικά μέ τό ἀνθρώπινο θέλημα καί τήν ἀνθρώπινη δραστηριότητα.

«**Ἐλθέ τό Πνεῦμα τό Ἅγιον**»

Ζώντας σ΄ ἕναν κόσμο πού προσφέρει προγράμματα βελτιώσεων τοῦ ἀνθρώπινου βίου καί καταγίνεται στήν διαφήμιση τῶν ὑλικῶν πραγμάτων, πρέπει νά ἐπανεκτιμήσουμε τήν σημασία τῆς ἐορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς πού μᾶς διδάσκει ὅτι, κάθε φορά πού ἡ ἀνθρώπινη ὑπαρξη ἀπαντᾶ καταφατικά στήν Χάρη τοῦ Πνεύματος, τότε μεταμορφώνεται. Γι΄ αὐτό νά εὐχόμεστε καί αὐτό ἄς ἐπιδιώκουμε. «Πνεῦμα ἅγιον, τό ἐκ τοῦ Πατρός ἐκπορευόμενον καί ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον, ἐλθέ, ἀπερίγραπτον Φῶς, τό πάντα πληροῦν καί ζωοποιῶν, καί φώτισον ἡμᾶς τούς ἐσκοτισμένους τοῖς πάθεσιν· ἴσασι τήν φύσιν ἡμῶν τήν συντριβείσαν ἐκ τῆς πτώσεως τοῦ Ἀδάμ καί διά τῆς μεταλήψεως τῶν ἀχράντων τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων τύπωσον ἐν ἡμῖν τήν εἰκόνα Αὐτοῦ, τοῦ ταπεινοῦ καί πράου Ἄμνου τοῦ Θεοῦ, τοῦ αἵροντος τάς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου· δεόμεθά Σου, ταχύ ἐπάκουσον καί ἐλέησον».

† Ὁ Φ. Ἀ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr